

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm I. Eodem Titvlo In VI. Contingit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

actor plenè probauit mutulum datum per duos testes, at verò Reus per exceptionem, quod pàctum supervenerit non petendi, probauerit semiplenè per vnum testem, hoc casu, cùm Reus excipiendo fiat actor, actore autem semiprobante, Index Reo juramentum deferre possit, idèò re ètè ait Abb. cit. loco, quod hoc casu juramenti delationi locus esse possit. c. 1.

CAPITVL M. I. EODEM TITVLO IN VI. Contingit.

PARAPHRASIS.

In quibusdam locis consuetudo viget, ut Prælati, antequam Ecclesiæ administrationem capessant, jurare debeant, se Ecclesiæ ipsarum statuta, & consuetudinē obseruaturos, idemque mos in valuit inter laicos, ut Rectores & Officiales ad Rectorias & officia non assumantur, nisi jurent, quod statuta servare velint, cùm autem in ijs statutis ac consuetudinibus quedam interdum reperiuntur illicita & Ecclesiæ libertati adversantia, idèò Nicol. II I. respondet hinc: quod juramentum generaliter editum ad talia se non extendat, sed tantum ad statuta & consuetudines licitas & honestas, quod si verò expresse jurent, se etiam illicita, aut quæ Ecclesiæ libertati adversantia sunt, statuta, seu edita, seu edenda, servaturos, juramento tali nequam obligantur, cùm illud institutum non sit, ut esset vinculum iniquitatis.

S V M M A R I Y M.

1. *Juramentum de seruandis statutis ac consuetudinibus loci, quamvis generaliter conceptum, intelligitur tantum de licitis, neque presumitur quod intentio jurantis se extendat ad illicita.*

Et si se intentio jurantis extendere ad illicita, respectu horum juramentum esset nullum, validum autem quoad licita.

2. *Canonicus jurans se statuta & consuetudines Ecclesiæ seruaturum? An & quomodo sine periculo periurij possit impetrare privilegium aduersus statuta?*

Not. vnic. Juramentum servandi statuta ac consuetudines loci, quamvis generaliter conceptum, intelligitur tantum de licitis, neque præsumitur, quod jurans etiam quæ illicita sint, includere voluerit. Sin autem etiam illicita comprehendere voluerit, juramentum respectu eorum irritum est, validum autem quoad licita, quia utile per inutile vitiarum non debet. *Regula 37. in b.*

Quæstio est. Si Canonicus post sui creationem iurauit, se statuta & consuetudines Ecclesiæ seruaturum, num periurus fiat, si dein privilegium impetrat à S. Apostolica sede aduersus statuta.

Resp. cum Rota Romana, novâ decisione 1. de jur. & Dico 1. Si privilegium latum sit proprio motu, Canonicus eo frui potest, non obstante juramento, quia in juramento conditiones suæ natura insunt, salvo jure Superioris. c. *Venientes. 19. ext. hoc tit.* item si res in eodem statu permaneat, seu si mutatio, videlicet nova licentia non superveniat, ut docui l. 4. tract. 3. cap. 9. conditione 4.

Dico 2. Etsi priuilegium concessum sit, ad instantiam Canonici, si tamen in eo clausula adiiciatur, non obstantibus statutis contrariis etiam juratis, iuxta c. *Cum aliquibus 4. de rescriptis in b.* impetrans eo uti potest.

Dico 3. Si talis clausula adiungi non soleat, tunc rescriptum siue concessio priuilegii ad instantiam dati obreptitia censeretur, nisi in imperatione mentio facta sit, quod priuilegium deroget statuto jurato. Ita *Franc. hinc. in fine*, est enim haec taciturnitas veri, quod si Papæ explicatum fuisset, tale priuilegium non dedisset, aut tali modo non dedisset, sicut explicauit l. 1. tract. 4. cap.

22. m. 19.

• 6 (†) 50 •

ccc 3

CAP.